

Frank Dahlgaard
Søvej 29
2880 Bagsværd

Tlf: 44 44 62 29

Mail: frank@dahlgaard.mail.dk

Til Forretningsudvalget, Liberal Alliance,

Anders Samuelson, Simon Emil Ammitzbøll, Leif Mikkelsen, Mai Christiansen og Niels Westy.

Emne: Frank Dahlgaards betingelser for at forblive som medlem i partiet.

Jeg var med til at stifte LA-lokalforeningen i Gladsaxe og for 6 år siden og har været partiets formand indtil for få uger siden. Ved kommunevalget i 2013 lykkedes det os at få en repræsentant valgt ind Gladsaxe byråd. I denne ræverøde kommune er det noget af en bedrift. I al beskedenhed har LA- Gladsaxe været én af partiets mest velfungerende lokalforeninger. Nu hersker kaos.

For mindre end en måned siden så alt stadig rosenrødt ud i LA-Gladsaxe, men søndag 14. august - dagen før et længe planlagt og indkaldt opstillingsmøde af kandidater til kommunevalget 2017 - ringes jeg op af landsformand Leif Mikkelsen, som meddeler mig, at "det er besluttet, at jeg ikke kan stå på nogen stemmeseddel for LA i fremtiden". Begrundelsen var en ulden og uspecificeret henvisning til "mine mange kontroversielle udtalelser i tidens løb. Det ved du også godt, Frank".

Jeg er lamslået. Hvad sker der? Leif M. har altid over for mig været positiv og venlig. Men nu er tonen en anden: Jeg er blevet screenet – der er foretaget en søgning på mig - og jeg vurderes at kunne blive en belastning for partiet, hvis jeg stiller op til valg – og endnu mere, hvis jeg bliver valgt. Den måde, jeg udtaler mig på, går jo ikke, hvis man er valgt til folketing eller byråd..

Det var sådan nogenlunde ordene fra Leif M.

Mit svar var og er, at jeg jo ikke er valgt til hverken det ene eller det andet. Naturligvis tilpasser jeg mine udtalelser i form og provokations-niveau efter den plads, jeg har i partiet. Det siger sig selv. Som formand for en *lokalforening* må der i et frihedselskende liberalt parti som LA være plads til at betjene sig af både provokationer, humor og sarkasme. Det er dét, jeg fra tid til anden gør på twitter og, facebook. Det hele kan jo også blive for kedeligt, strømlinet, selvhøjtideligt og topstyret. Er det kun topledelsen på Christiansborg, der må ytre sig offentligt? (I så fald bliver det uden mig i partiet).

Ved folketingsvalget i juni sidste år var der ingen problemer. Jeg stillede op for Liberal Alliance og blev valgt i Københavns Omegns storkreds med det 3. største personlige stemmetal efter Joachim B. Olsen og Charlotte Birkow.

Er jeg uenig i Liberal Alliances politik? Nej, jeg er fuldstændig enig på alle væsentlige områder. Det gælder synet på skatterne, den offentlige sektor, vækstpolitikken, udlændingepolitikken og partiets EU-skeptiske linje.

Har jeg udtalt mig i strid med partiets politik? Nej, men jeg benytter ind i mellem en provokerende facon og ofte også sarkasme og ironi. Men budskaberne er liberale, ægte blå og helt i partiets ånd. Og i et liberalt parti skal der vel være plads til forskellighed, så længe man støtter liberal LA-politik. Ikke også?

I telefonsamtalen den 14. august meddeler jeg Leif Mikkelsen i telefonen, at jeg hverken kan eller vil aflyse et længe planlagt opstillings-møde, der har været annonceret i lokalpressen (omkostning for vores lille partikasse: 3.100 kr.). Fastholder partiledelsen sin beslutning, kan man jo bare pille mig ud af kandidatlisten. Og så efterlyser jeg endnu en gang forgæves konkrete eksempler på udtalelser, hvor jeg er gået over stregen. "Det ved du godt selv" er svaret fra

Leif.

Men nej, men det ved jeg faktisk ikke.

Dagen efter, mandag 15. august kl. 19.00 afholder vi så det længe planlagte og annoncerede opstillingsmøde. Det sker i Rådhuskælderen på Gladsaxe Rådhus. Ordstyreren er *storkredsformand Carsten Frederiksen*, som jeg før mødet orienterer om den nye situation. På mødet orienterer jeg også de fremmødte om situationen: At jeg er uønsket på kandidatlisten, men at jeg håber på, at beslutningen ændres. Sker det ikke – og det gør det nok ikke, oplyser jeg mødedeltagerne om - ja, så må man bare pille mig ud af kandidatlisten.

Jeg meddeler samtidig, at jeg på stedet trækker mig som formand. Lokalforeningen kan ikke være tjent med at have et andenrangs medlem som formand. Når man ikke må stå på nogen stemmeseddel for partiet, ja så er man degraderet og et andenrangs medlem.

Oplysningerne er forståeligt nok chokerende for de tilstedeværende. Der diskuteres, hvad der mon kan gøres for at omgøre partiledelsens beslutning.

Vi fire kandidater - Michele, Jeppe og jeg selv (Sahar er syg og har meldt afbud) - præsenterer herefter os selv og den kommunale politik og visioner, vi står for: Hvad er det, vi som LA'ere vil gøre i Gladsaxe, hvis vi vælges ind i byrådet?.

Derefter stemmes der om kandidaternes rækkefølge på listen til KV17. Det sker skriftligt og hemmeligt, og Carsten Frederiksen er med til at tælle stemmerne op sammen med en anden stemmetæller efterfølgende. Alt går ordentligt og rigtig til.

Valgets resultat er, at jeg kommer ind på en klar 1. plads (altså som spidskandidat) med vores nye medlem Jeppe Rasmussen som nr. 2., Michele Fejø som nr. 3 og Sahar Aslani som nr. 4.

Jeg takker for valget og tilliden og gentager, at det desværre er sandsynligt, at jeg pilles af listen som spidskandidat, jfr. Leif Mikkelsens meddelelse til mig telefonisk dagen før. Men nu har vi i hvert fald en rækkefølge, hvor det i givet fald så er Jeppe, som er vores spidskandidat.

Bemærk, at herefter går vi stik imod normal procedure IKKE ud med nogen pressemeddelelse om kandidatlisten. Denne vigtige oplysning tror jeg at Leif har overset i sin fordømmelse af mig og sin anklage om aftalebrud. Jeg er altså ikke i offentligheden udråbt som spidskandidat. Det er kun en snæver kreds af LA'ere i Gladsaxe, som kender til valresultatet.

I de følgende dage forsøger både jeg selv og en del andre fra bestyrelsen i Gladsaxe at få kontakt til Leif for at få en forklaring på min "degradering". Nul forklaring. "Det ved Frank godt selv", får de at vide af en irriteret Leif. Men det ved jeg faktisk ikke.

Forvirring og gensidig mistro sniger sig nu ind i et hidtil godt samarbejde i bestyrelsen i Gladsaxe. Skjuler Frank noget for os? Jeg kan se dette spørgsmål i øjnene på nogen af mine bestyrelseskolleger. Det er meget ubehageligt. Leif, du har gjort stor skade herude i Gladsaxe.

Først 8. september får jeg igen kontakt til Leif M. for dog at få en nærmere begrundelse for min degradering, men Leif er stresset og sur og han meddeler mig, at jeg har brudt en aftale med ham ved at afholde opstillingsmødet og selv opstille der. Derfor vil han indstille til partiets forretningsudvalg, at jeg smides helt ud af partiet! Men "du er da velkommen til at skrive til Forretningsudvalget og forklare dig", siger Leif M.

Det er så dét, jeg gør her.

Nej, jeg har ikke brudt nogen aftale med Leif. Jeg oplyste ham klart og tydeligt i telefonen 14. august, at jeg ville afholde opstillingsmødet, som havde været planlagt og annonceret lang tid i forvejen.

I de følgende dage tager jeg bl.a. kontakt til nogle menige LA-folketingsmedlemmer for at høre, om Leif er gået fra forstanden. Hvad foregår der? Hvorfor er jeg uønsket i partiet? Hvad foregår der i partiledelsen?

Jeg oplever på det seneste også på TV at se Anders Samuelsen ved et pressemøde på Christiansborg sidde flankeret af Joachim B. Olsen og Ole Birk Olesen, to dygtige og loyale folk, som ikke får lov til at sige eet eneste ord under hele mødet. Det er jo ydmygende, dybt pinligt og bemærkes ikke kun af mig. Er topstyringen virkelig blevet så omfattende?

Kære Forretningsudvalg. Jeg skriver ikke dette brev med bedende hundeøjne for at tigge jer om at få lov til at blive i partiet – og slet ikke som et andenrangs medlem. Jeg skriver til jer med rank ryg og betydelig vrede over det, der er sket herude i Gladsaxe.

Jeg vil kun forblive i partiet på følgende betingelser:

- 1. Partiet afholder ikke flere pressemøder på Christiansborg, hvor partilederen, Anders Samuelsen, sidder flankeret af folketingskolleger, som ikke på noget tidspunkt får tildelt ordet.*
- 2. Partiledelsen stopper den udrensning af engagerede og selvtænkende medlemmer, som tydeligvis er iværksat. Den skærpede topstyring af Liberal Alliance opgives og der gives plads til forskellighed i den måde, som partiets repræsentanter kan benytte i den offentlige debat.*
- 2. Jeg modtager senest tirsdag 13. september kl. 10 en uforbeholden undskyldning fra partiledelsen med en forklaring på de misforståelser, som må ligge til grund for ovennævnte forløb – og jeg får igen som andre medlemmer mulighed for at opstille for Liberal Alliance til både byråd og Folketing.*

Disse krav fra min side er ultimative. Er de ikke indfriet inden tirsdag 13. september kl. 11.00 melder jeg mig ud af partiet med øjeblikkelig virkning – og smækker med døren. Bliver kravene derimod indfriet – og det gælder alle tre krav – så har I mit ord for, at denne uoverensstemmelse forbliver inden for partiets fire vægge.

Jeg er vælger at tro, at fornuften sejrer. Vi kæmper jo for den samme sag.

Med liberal hilsen

Frank Dahlgaard